

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια ὀκτακόσια κι' ἐνενήντα πέντε,
τὸ Κουβέρνο πάει πρῆμα μὲ πονέντε.

Δωδέκατος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα μας πάλιν αἱ Ἀθήναι.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — ὁ κ τ ῶ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δέκα φράγκα καὶ ἴστὸ χέρι.

Ἰουνίου δεκάτη κι' ἑβδόμη,
γιὰ σταθίδες φωνάζουν ἀκόμη.

Πενήντακὸς καὶ δέκα κι' ἑπτὰ
καὶ φαντάσματα βγαίνουν δεσπὰ.

Τοῦ «Ρωμοῦ» διακοπή, ἔαπλωμα καὶ σιωπή.

Λοιπὸν καὶ πάλιν ὁ «Ρωμοῦς» εἰς γνώσιν ὄλων φέρει
πὺς τὸν ἐπαρκαούρασε κι' αὐτὸ τὸ καλοκαίρι,
παθὼν δὲ νάρκην σώματος, ψυχῆς καὶ διανοίας
ἐκ τῆς πολλῆς κι' ἀνιαρᾶς στιχουργικῆς μαζίας,
καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ σταθερᾶς ζήσιπτε τηρῶν,
παύει κατὰ τὸ σύνθηρες ἐπὶ τινα καιρὸν.

Ἐπὶ Περικλέτον ἐπιστολὴν τοῦ ταξιδιωτῆ τοῦ Φαδουλί.

Λαζιά... φίλε Περικλή, ποῦ μὲ κτοπᾶς ἀπόνας,
χωρὶς γιὰ κράτος καὶ Βουλὴν κουκουτῆσι νὰ μὲ μίλη,
εἰς τὴν Λαζίαν ἴσθασι διὰ νυκτὸς καὶ μόνος
νὰ μάθω τὰ περὶ Τσουλλῆ καὶ Τέτση καὶ Τιμπίλη.
Ἐβλίγοντο τὰ στήθη μου συγκίνησιν γεμάτα
ὅσταν εἶδα τῶν ληστῶν τὸν ἐνα κι' ἄλλον τόπο,
ἔλαθα καὶ συνέντευξιν μετὰ τοῦ Καλαμάτα,
ποῦ τοῦ Τσουλλῆ τοῦ πονηροῦ τὴν ἐρετίζαε μὲ τροπο.
Τὸν ἔκαμ' ἀδελφοπητὸ καὶ πρῶτο μου κολλήγα
καὶ ἴσῃς Ταράτσας, Περικλή, τὰ Πηγαδούλια πῆγα
καὶ ἴστὰ παλὰ τ' Ἀοβισταριά
κι' εἶδα τὸν χαιμαρρὸν Σερτζ,

κι' ὁ Καλαμάτας μούδειε λεπτομερῶς τὰ μέρη,
ποῦ τόκαμ' ἐξεπίτηδες ἢ θεϊκὴ σοφία
γιὰ νὰ γενοῦν κρησφύγετον καὶ ληστρικὸν λημέρι,
κι' ἴπου τ' ἀπεθανάτισε Τσουλλῆ καὶ συντροφία.

Ἐνῶ δὲ γάσκων ἔβλεπα μὲ δύο πῆχαις στήμα
ὁ συνοδὸς δὲν ἔπαυε τοὺς τόπους νὰ μοῦ δείχνη,
κι' ἐγὼ μὲ δάκρυ πύρινον ἰβίλισα τὸ χῶμα,
ποῦ διεφύλαξε νοσπὰ τὰ τῆς τριάδος ἔγνη,
κι' ἠνίμια περιίλυτος πρὸς τοὺς τριγύρω λόρους
κι' ἤμια χρυσάλλινο νερὸ πηγῆς στυλῆς καὶ κρούει,
εἰς τὴν ἴποιον ὁ Τσουλλῆς μαζὶ μὲ τοὺς συντρόφους
ἔπλυε τὰ ποδάρια τοῦ κατὰ τὰς μαρτυρίας.

